

*** * * Người lái đò thâm lặng * * ***

“Con ơi ghi nhớ lời này

Công cha, nghĩa mẹ, công thầy chớ quên”

Những dòng ca dao, tục ngữ quen thuộc đã và đang gọi nhớ cho chúng ta về thầy cô và mái trường mến yêu của mình. Mái trường, là nơi ươm mầm những ước mơ, có thầy cô là cha mẹ, mang lại và dạy bảo cho chúng ta nhiều điều mới lạ, và nơi bạn bè là những chiến hữu để vui đùa, gắn bó cùng nhau. Thấm thoát đã bốn năm em được học dưới mái trường Tiểu học Long Biên thân thương. Nơi đây đã lưu giữ biết bao kỉ niệm với bạn bè, với những người thầy, người cô .

Thầy cô đã dìu dắt em từ những năm đầu tiên chập chững bước đến trường. Thầy cô đã dạy cho em biết thế nào là nét chữ, thế nào là nét người, thế nào là ước mơ, là hoài bão tươi đẹp về tương lai, về niềm tin vào cuộc sống. Cho dù phải thức khuya dậy sớm để miệt mài soạn giáo án, cho dù ngày qua ngày những công thức, những bài giảng lặp đi lặp lại hàng trăm hàng vạn lần nhưng họ vẫn không buồn chán, bởi vì em biết trong trái tim thầy cô luôn có một khát khao, uồn nắn, dạy dỗ lớp trẻ chúng em nên người.

Thầy cô không chỉ hi sinh công sức và thời gian của mình mà còn dành trọn cả tình yêu thương và bao bọc cho những đứa trẻ non nớt, bỡ ngỡ trước cái xã hội rộng lớn này. Dưới những bài giảng đầy nhiệt huyết và không kén phần sinh động đã khiến lời thầy cô in sâu vào tiềm thức của chúng em.

Tuy bước vào năm học mới chưa được bao lâu nhưng em đã rất ấn tượng về cô Hoàng Thảo - một cô giáo trẻ, tâm huyết và quan tâm rất nhiều đến học trò. Nhớ hồi đầu năm học mẹ đưa em đi khai giảng mẹ thầm thì vào vai em: "Cô con trẻ mà xinh thế, mỗi tội hơi gầy con nhỉ?" Vâng cô mặc chiếc áo dài màu trắng, với làn da trắng, môi đỏ và dáng người có chút mảnh khảnh. Cô là người rất cá tính và hiện đại. Nhưng không vì thế mà làm giảm sự uy nghiêm của cô. Trong giờ học thì cô rất nghiêm khắc, cô giảng dạy cho chúng em từng li từng tí. Những tiết học của cô như

những cuộc phiêu lưu đầy thú vị, làm chúng em cứ muốn học mãi. Cô đưa chúng em từ những bài toán khó đến những bài văn hay. Không những thế, cô còn hài hước và thân thiện với học sinh. Mỗi giờ ra chơi, chúng em thường quây quần bên cô, nghe cô kể những mẩu chuyện hài hước, kể cho cô nghe về cuộc sống của mình. Cô dạy cho chúng em không chỉ có kiến thức, mà còn là kỹ năng trong cuộc sống, tình yêu thương, cách làm người. Còn nhớ năm nay vào đúng dịp tết trung thu, miền Bắc mưa lũ thiên tai gây thiệt hại rất lớn về tài sản và con người vùng núi. Cô đã động viên chúng em không tổ chức trung thu mà dành quà, bánh cho các bạn nhỏ vùng lũ. Thay vào đó cô đã cho chúng em tham gia trò chơi "Tìm hiểu về tết Trung thu" khiến cả lớp ai ai cũng vui vì qua đó chúng em biết thế nào là sự quan tâm, sự chia ngọt sẻ bùi.

Hình ảnh cô Thảo cùng tập thể lớp 4A6 trong ngày tựu trường

Dù cuộc sống có biết bao đổi thay nhưng trong lòng em luôn nhớ mãi về thầy cô, về mái trường Tiểu học Long Biên. Ở nơi đó thầy cô là cha mẹ, bạn bè là anh em gắn bó với nhau và cùng nhau tạo nên những kỷ niệm khó phai.

Nguyễn Gia Minh – 4A6